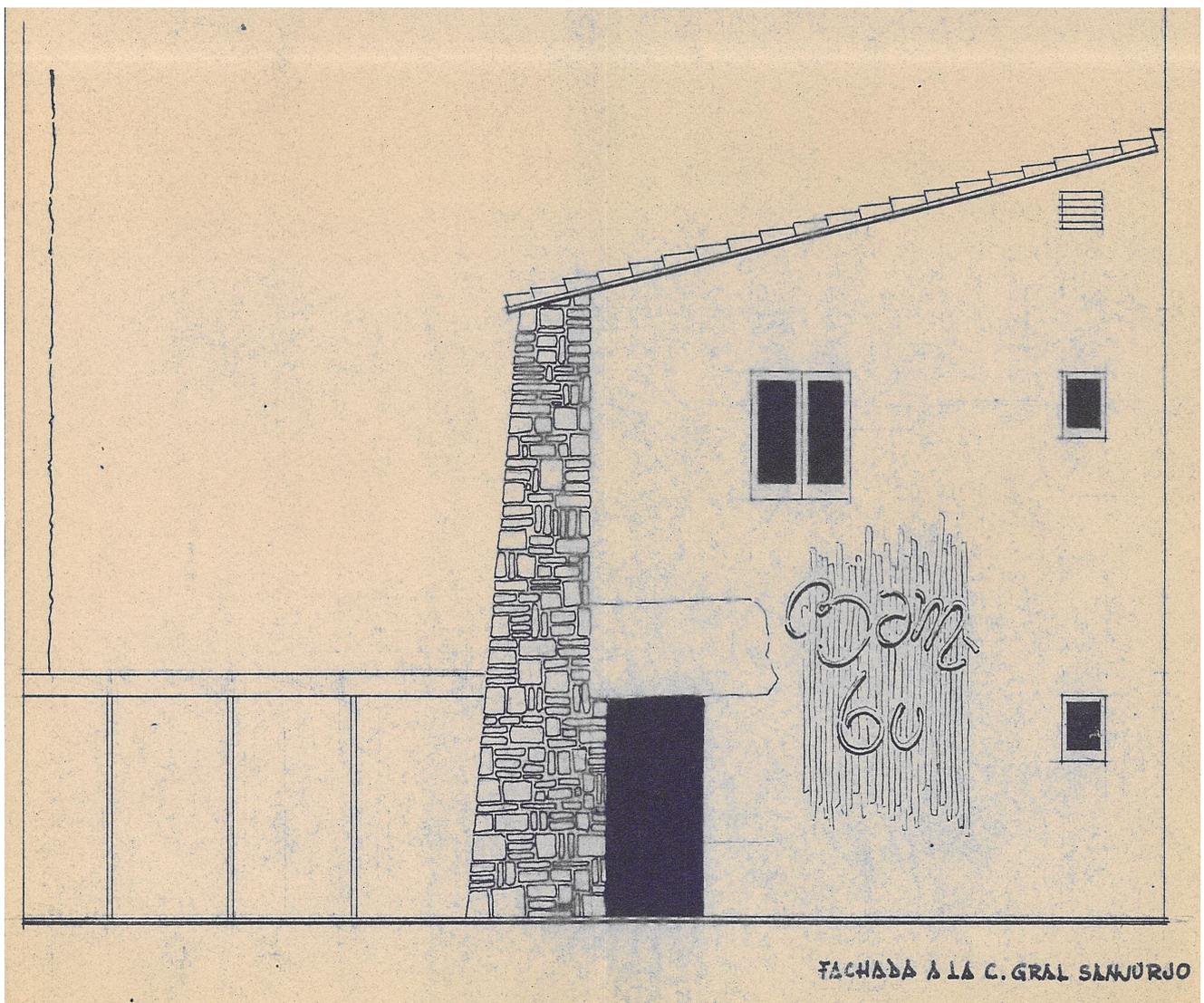

El document del mes d'agost de l'AMR

número 08/2015

Vinguin i ballin!

L'estiu és gresca i diversió

Dades arxivístiques

CAT AMR 1.1, Fons Ajuntament de Roses, sèrie 5.7.1. Activitats Classificades, exp. 3/1960, llicència d'obertura de la sala de festes Club Bamboo. 1960. Castellà.

Història arxivística

L'obertura de qualsevol activitat econòmica, ja sigui innòcua per a la resta de la població, ja sigui potencialment perillosa o molesta, requeria la tramitació d'una llicència municipal que garantia la idoneïtat del negoci. Aquests expedients, a Roses, es començaren a tramitar després de la Guerra Civil espanyola. Finalitzada la seva etapa administrativa, es guardaren a l'Arxiu Municipal fins a l'actualitat.

Contingut

El dia 29 de febrer de 1960, el senyor Josep Giralt Cufí, de Barcelona, sol·licitava llicència d'obertura d'un local dedicat a l'activitat de sala de festes, que s'havia d'anomenar Club Bamboo. Aquest bar era situat al carrer Jaume Palmerola cantonada amb el carrer Sanjurjo, actualment el carrer de Sant Sebastià.

El projecte de la sala de ball el va redactar l'arquitecte Eugeni Rosich Casany (? , 1923-Alella, 2013), en el qual s'especificaven les obres que calia realitzar i les característiques finals que havia de tenir l'establiment. L'expedient, a més, inclou la correspondència que l'Ajuntament de Roses mantingué amb el Govern Civil de Girona

 GOBIERNO CIVIL DE LA PROVINCIA
 GERONA
 SECRETARIA GENERAL

AYUNTAMIENTO DE
 ROSAS
 12/8/60
 ENTRADA N.º 982

Negociado: 39
 Núm. 4193

Con esta fecha digo a DON JOSE GIRALT CUFÍ, vecino de esa localidad, lo que sigue:

"Vista su instancia de fecha 21 del mes anterior solicitando autorización para poder celebrar sesiones de baile y atracciones en la Pista que ha construido en las inmediaciones del Bar de su propiedad denominado "Bamboo Club", sito en la calle Jaime Palmerola, sin número, de esa localidad; y vistos, asimismo, los informes emitidos por la Comisión Inspectora de la Junta Provincial Consultiva e Inspectora de Espectáculos, y demás antecedentes obrantes en el expediente instruido al efecto, participo a V. que he resuelto acceder a lo solicitado, si bien con carácter provisional y en espera de la resolución definitiva que en su día dicte mi Autoridad tras el informe de la mencionada Junta.

Esta autorización provisional viene condicionada a que se observen en la explotación de aquellas instalaciones todas las disposiciones legales que regulan la materia."

Lo que traslado a V. S. para su conocimiento y efectos.

Dios guarde a V. S. muchos años.
 Gerona, 29 de julio de 1.960
 EL GOBERNADOR CIVIL,

 Señor Alcalde Presidente del Ayuntamiento de
 ROSAS

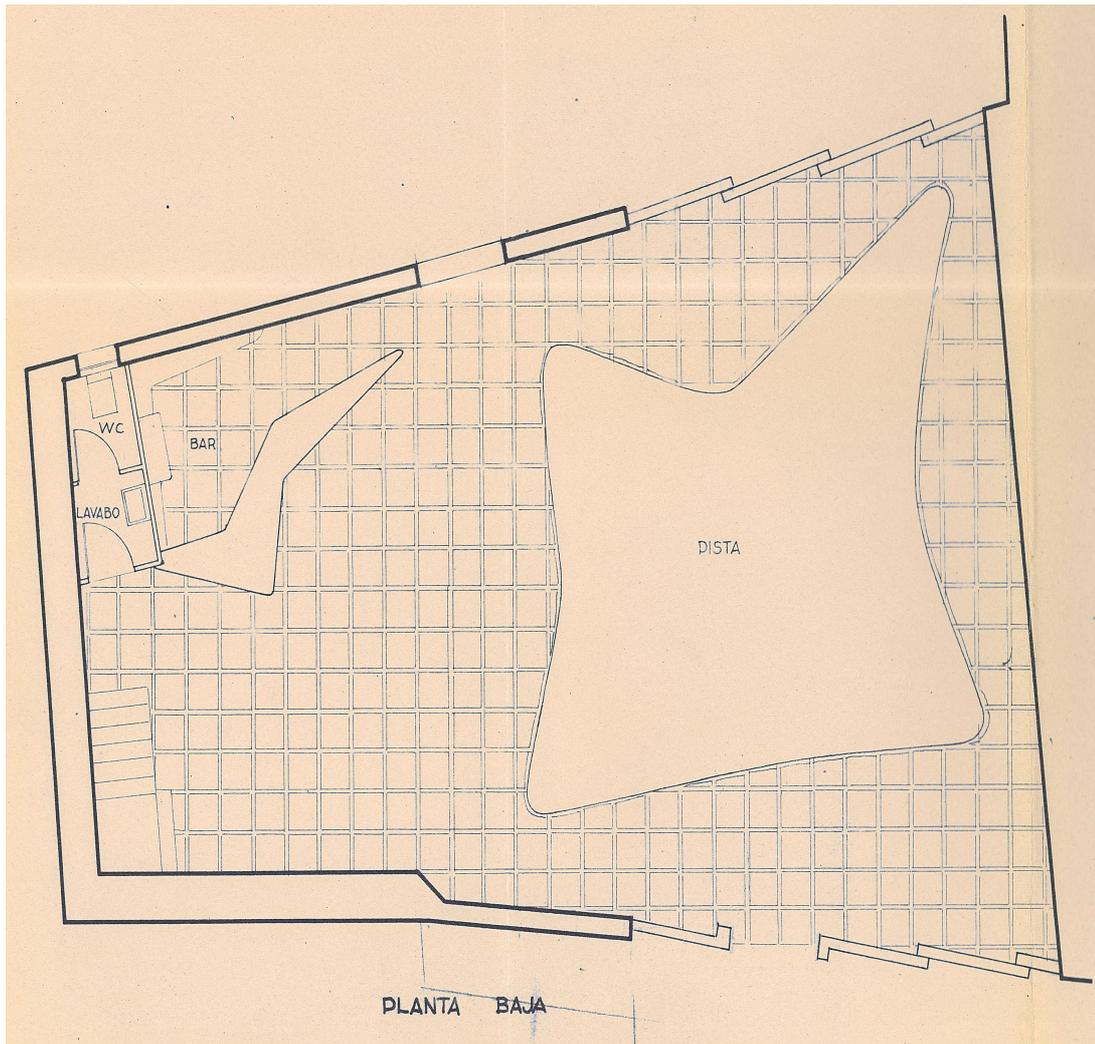
Clase al contestar el número del Negociado y el del Registro.

Llicència governativa d'obertura del Club Bamboo

Usualment, el Govern Civil sol·licitava a l'ajuntament corresponent un informe sobre l'afecció al règim i les actituds morals i polítiques de les persones que sol·licitaven obrir un negoci ("...a la brevedad posible me remita...el parecer de esa Alcaldía acerca de la conveniencia de que se acceda a lo solicitado..."), sobretot si es tractava d'un establiment d'oci i diversió. D'aquesta manera, era normal que es donessin dues llicències: una de municipal, referent bàsicament a l'adequació del local a la normativa tècnica i urbanística, i una altra de governativa, relativa a la idoneïtat de la persona sol·licitant.

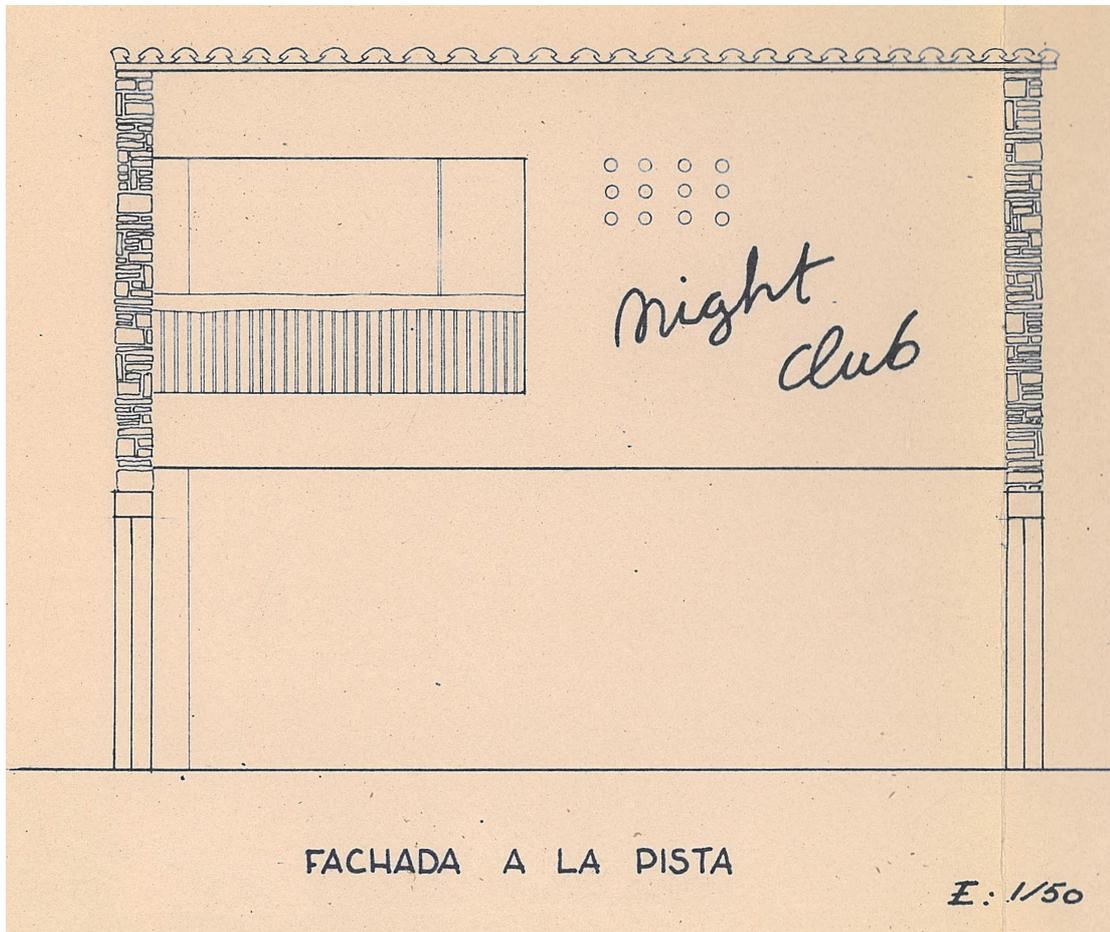
Context

Al tombant de la dècada de 1950 s'esdevingué una de les transformacions més radicals de la història recent de Roses. D'una banda, la presència nordamericana a la base de control aeri de Pení i, en segon lloc, la cada vegada major presència de turistes estiuencs, ocasionaren l'aparició massiva de nous establiments dedicats a l'oci nocturn.

Detall de la distribució d'espais del Club Bamboo

Les tropes nordamericanes no pensaven renunciar al seu estil de vida, modern, ric i cosmopolita, l'"American way of life", i Roses tampoc pensava deixar escapar aquesta oportunitat de creixement econòmic: en pocs mesos s'obrien locals d'oci nocturn que esdevindrien un referent de la diversió local. L'any 1959 s'obrien sales de ball i night clubs encara recordats per molts veïns, com el Granny's, el Picasso, el Paní Club o un parell de pistes de ball al Passeig de les Muralles i al Rastrell (zones properes a les àrees de residència de l'oficialitat americana).

Façana anunciadora de l'establiment

Amb tot, la sol·licitud més estrambòtica fou la que presentà el senyor Joan Turró Compte, propietari del Cafè Badosa i de l'hotel Bahía. Demanava poder obrir un bar “típicamente turístico en forma de cuevas, al estilo de otros de la Costa Brava, en los refugios enclavados en la Ciudadela”. L'explotació del “tipisme” fou una de les constants de la iconografia turística que es promocionava a les onades de turistes del nord d'Europa. Així ho transmetia als seus conciutadans l'escriptor anglès, afincat a Roses, Stephen D. Frances en la seva *Costa Brava Guide*, de l'any 1964: “If you're looking for the true atmosphere of Andalucía, you will be welcome at the *típico* Bar Manolo, where you will be delighted by the interesting bullfight posters, best flamenco records and even... a bull's head on the wall”. En definitiva, *viva el Roses manque pierda!*

Més informació

Josep Maria Barris Ruset, “Roses: wild activity, laughing, drinking and dancing”, a Josep Maria Barris Ruset, *Roses o la recerca de la zona grisa. Articles. 1999-2008*, Roses, Ajuntament de Roses, col. Assaig i Recerca, 6, 2008, pàgs. 447-448.

Josep Maria Barris Ruset, “lanquis at home”, a Josep Maria Barris Ruset, *Roses o la recerca de la zona grisa. Articles. 1999-2008*, Roses, Ajuntament de Roses, col. Assaig i Recerca, 6, 2008, pàgs. 431-432.

Stephen D. Frances, *Costa Brava Guide*, Londres, Charles Skilton Ltd, 1964, 340 pàgs.